

Macrob. in recte interpretatus est Macrobius. Visus est Plinius Stoicos sequi, cum dixit, Somn. Scip. Ætnæ, aliorumque ardentium montium, ignes incendia terris denuntiare; & ex seminum angusto, in cuius vices vergit ævum, fecunditatem extinguui. Et Censorinus, cum dixit, anni magni hyemem summam esse diluvionem, æstatem esse orbis incendium, mundumque alternis exignescere & exaquescere. Aliter Firmicus, magno nempe illo anno vertente, quem trecentis millibus solarium annorum constare vult, fieri redintegrationem rerum per alternas exustiones & eluviones. Persuasum id quoque fuit exoticis gentibus: Chaldæis, si rem quidem licet existimare ex Berofo, quem Beli interpretem fuisse narrat Seneca, & conflagrationi tempus assignasse, cum sidera omnia convenerint in Cancrum; inundationem, cum in Capricornum: Guebris, Zoroastrem dogmatum suorum auctorem jactantibus, quibus placet terram olim liquefactum iri, & in aliam formam longeque amœnissimam reparatum. Addunt Persæ, Indiæ inquilini, futurum id post mille annos. Prætereo Hystaspis, vetusti illius Medorum regis, Sibyllæ, & Trismegisti suffragia, quibus ad Christianam doctrinam, de futura rerum omnium per ignem consumptione, afferendam non satis caute usi sunt Justinus & Lactantius, scriptores pie creduli, legitima adulterinis Gnosticorum scriptionibus non satis discernentes. Igne de celo depluente conflagraturum orbem credunt Siamenses & Peguani, post certa intervalla iri renovatum. Intervalla hæc octo annorum millibus definiunt, quorum millia sex jam præterierint. Sinæ post bella & calamitates in pristinum Chaos rediturum. Progenitores vero nostri Galli pervulgatam illam de ignibus & aquis per vices orbem deleturis sententiam tenuerunt.

CAPUT XXII.

De reditu mortuorum ad vitam.

Tertull. de
resurr. carn.
cap. 1.

FIDUCIA Christianorum, resurrectio mortuorum, inquit Tertullianus. Multa nos ad id argumentum pertinentia supra congestimus, cum differeremus & de iis, quos Christus vitæ restituit, & de Christo ipso reviviscente. Superest, ut agamus de reditu omnium hominum ad vitam, qui in fine rerum futurus est. Non una fuit Judæorum omnium super ea re sententia. Qui rerum naturalium studio erant dediti, quos Paulus *conquisitores hujus seculi* appellat, defendebant fere metempy-

empy-